

hon heitti á fólk um at virka ullina, við millum annað at binda hosur úr henni, fyri síðani at selja tær, ístaðin fyri at selja óvirkaða ull. Skipið hjá Nólsoyar Páll, Royndin Fríða, hevur verið eitt tað fyrsta skipið, ið hevur útflutt tilvirkaða ull úr Føroyum.

Eisini stendur skrivað, at hon fegin vildi læra at lesa og skriva. Tað sigst, at hon skal hava sagt við Nólsoyar Páll, at hann skuldu læra manningina at lesa og skriva umborð á Fríðu.

– Tað var eingin skúli tá ið tíðini, men hon hevur sæð virðið í bæði at duga at lesa og skriva. So hon hevur uttan iva verið noydd til at verða ein kvinna við bein í nøsini, og tað sær man eisini á tí lítla, ið er skrivað um hana, at tað hevur hon haft, sigur Mimmy.

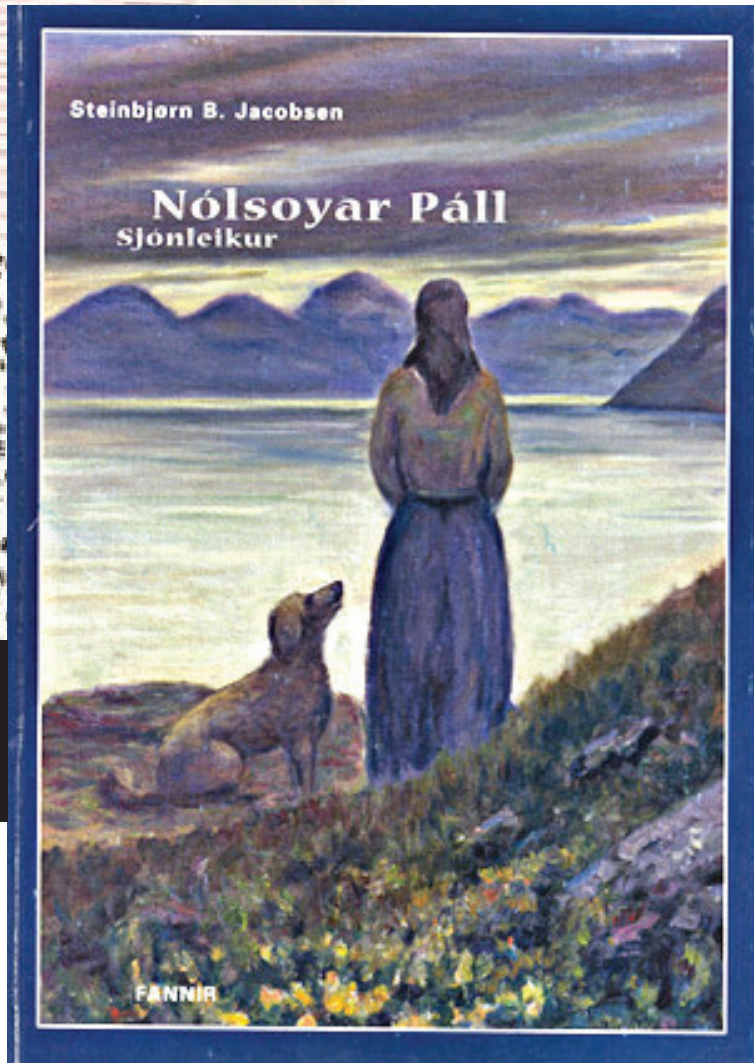
Sum man kann lesa um í bókini hjá Jakob Jakobsen um Nólsoyar Páll, so var hann tann fyrsti maðurin, ið tað eydnaðist at taka eina koppseting við til Føroyar. Hetta gjørdi hann á

tann snilda og einfalda hátt, at hann sroytaði koppsetingina inn í manningina, sum so síðani var sroyta frá manningina í fólkinu her heima. Marin Malena lærði seg at koppseta, og hon var tann fyrsta í norðoyggjum, sum fór runt og koppsetti fólk.

– Hetta vísir heilt víst, at hon, umframt at hon hevði gott mót, og var dugnalig, eisini má hava duga væl at tosa og at bera seg fram. Tí tú kanst hugsa teg fram til, at tað hevur ikki bara verið lætt, at yvirhøvur fáa fólk at vilja koppseta seg. Tí bara tað at sroyta nakað inn í seg var jú nakað heilt nýtt tá ið tíðini, sigur Mimmy.

Tað verður ofta sagt, at aftanfyrri ein og hvønn sterkan mann, er ein sterk kvinna. Út frá teimum fáu frásøgnunum, ið eru um Marin Malenu, so kann sigast, at hetta orðafelli passara sera væl til Nólsoyar Páll.

– Ein maður sum Nólsoyar Páll, ið var ein maður, ið var fullur av slóðbrótandi hugskotum, og sum

bæði var sera væl dámdur og sera illa dámdur, hevur notið gott av at haft eina tilíka kvinnu sum Marin Malenu, ið hann kundi tosa um allar sínar visjónir og dreyamar við, sigur Mimmy, og leggur afturat, at júst hesir eginleikar hjá Marin Malenu hava haft sína ávirkan á hví hann gifti seg við henni.

Bert avmyndað sum bíðandi kvinna

Sum flestar kvinnur í Føroya søgu, so er eingin mynd av Marin Malenu. Tað einastu ferð hon er avmyndað, er á einum málningi hjá Jógvan Waagsten, ið kallast »Hon Bíðar«.

»Ein maður sum Nólsoyar Páll, ið var ein maður, ið var fullur av slóðbrótandi hugskotum, og sum bæði var sera væl dámdur og sera illa dámdur, hevur notið gott av at haft eina tilíka kvinnu sum Marin Malenu, ið hann kundi tosa um allar sínar visjónir og dreyamar við«

Hetta heldur Mimmy verða sera óheppið, tí kvinnur tá á døgum hava nokk tikist við annað, enn bert at bíða eftir manni teirra, meðan teir vóru burtur á sjónum.

– Tá á døgum hava teir flestu menninir verið burtur á sjónum ein stóran part av tíðini, so tað hevur verið kvinnan, ið hevur tikið sær av øllum á landi. Tí er tað torført fyri meg at ímynda mær, at allar hesar kvinnur ikki hava gjørt annað enn at bíða eftir manni sínum. Tí hóast longsulin er har, so hava tær haft nógv annað at tikist við, og at gingið upp í. Hetta vísir enn einaferð, at tað bert eru menn, ið hava skrivað Føroya

Páll hevur tikist við, og søguna rundan um hetta, so síggi eg eina kvinnuligheit aftanfyrri nógvum av tí, ið hann hevur gjørt, sigur hon.

Eitt nú nevnið Mimmy Fruntatáttin, ið er ein av teimum mongu táttunum, ið Nólsoyar Páll hevur yrkt. Hendan tátt hevur hann yrkt meðan hann búði norðuri í Klaksvík, ið fyrr varð nevnt norðuri í Vági. Hesin táttur er ein av teimum fáu, ið snýr seg um nakað, ið er viðkomandi fyri kvinnur, nevniliga eina kvinnu við frunt. Tá ið man síðani lesur um, tá ið hesin tátturin varð skrivaður, so sæst, at tað hava verið fleiri kvinnur rundanum henda táttin. Eitt nú var tátturin framborin av einari kvinnu, fyrstu ferð hann varð framborin. Systurdóttur Marin Malenu var tann, ið bar boðini um henda táttin víðari til aðrar bygdir. Tí heldur Mimmy at tað væl kann hugsast, at kvinnurnar rundanum Nólsoyar Páll hava haft sína ávirkan á henda táttin, umframt nógv annað, ið varð gjørt tá ið tíðini.

Biskupstøðgarðurin

Tann 12. desember 2013 varð Áhugafelagið Nólsoyar Páll sett á stov. Felagið hevur til endamáls, at seta Nólsoyar Páll eitt virðiligt minnismerki. Avgjørt varð, at bóndagarðurin sum Nólsoyar Páll bygdi á Biskupstøð, og sum varð niðurtikin í 1923, skal endurbyggjast. Hesari ætlan er Mimmy Vágshøg, og kaffihús hennara café Fríða, ein partur av. Fyri Mimmy er tað sera umráðandi, at garðurin ikki bara endurspeglar Nólsoyar Páll, men eisini konu hansara Marin Malenu, ið hevur haft ein stóran lut í, bæði hvussu garðurin skuldi siggja út, og rakstrinum av honum.

– Biskupstøðgarðurin verður ein stóru varði, bæði fyri Klaksvíkina og fyri ferðafólk í Føroyum sum heild. Mín uppgáva í hesum er at leggja dent á, at vit eisini hava tann kvinnuliga partin við í endurskapanini av garðinum. Tí man kann ikki tosa um Biskupstøðgarðin, uttan at taka Marin Malenu og søgu hennara við, sigur Mimmy.

Mimmy greiður frá, at tá ið Nólsoyar Páll doyði sum 42 ára gamal, so sat einkja hansara eftir á garðinum við fyra børnum. Tey tíðarskeiðini, tá ið Nólsoyar Páll hevur verið burturi, hevur Marin Malena staðið fyri øllum á garðinum. Tí ynskir hon, at søgan hjá Marin Malenu eisini skal verða endurgivin, tá ið ein stókkur inn á gólvið á Biskupstøðgarðinum. Tað er tí umráðandi, at dentur ikki bert verður lagdur á at garðurin er bygdur á rættan hátt, men eisini at hann er innrættaður soleiðis, at hann endurspeglar alla familjuna, ið har búði.